சற் குருப்யோ நம:.

நல் நிலம்

ஸ்ரீ தாண்டவ ராய சுவாமிகள்

3046.

அருளிச் செய்த

கைவல்ய நவநீதம்.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

25

சற் குருப்யோ நம:

கைவல்ய நவநீதம்.

பாயிரம்.

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளம், தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்கும், எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம், நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி. 1

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனும் மாலாய், ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும், மூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனுய் நாளும், தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே. 2

எவருடைய யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால், கவருடைப் புவந மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து, சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசு பாவ மானேன், அவருடைப் பதும பாத மநுதிநம் பணிகின் றேனே. 3

என்னுடைய மநது புத்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம், என்னுடை யறிவி னலே யிரவிமுன் னிம

மே யாக்கி, என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய, என்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே. 4

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான் போல், சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப், பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்டா, மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத் துவஞ்சொல் வேனே. 5

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூற், குடங்களி னிறைத்து வைத் தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக், கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை, அடைந் தவர் விடய மண்டிண் றலைவரோ பசியி லாரே. 6

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனை யாட் கொண்ட, கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தை, தத்துவ விளக்க மென் றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும், வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. 7

பாயிர முற்றிற்று.

1. தத்துவ விளக்கப் படலம்.

நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேகம், மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை, சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறு கூட்டம்,முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழி வர்சா தநமிந் நான்கே. 1

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதாநஞ் சிரத் தை யாறும், சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம், அமர்தரு கருமம் பற்று தறுத்த லே விடலென் றகும், மமர்செயுங் காம மாதி வரி னடக் குதல்ச கித்தல். 2

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு, சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதாந மென்பர் மேலோர், பரமசற் குருநூ லன்பு பற்ற லே சிரத்தை யாகும், வரமிகு சமாதி யாறு வகை யின்சொற் பொருளி தாமே. 3

சாதந மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி
லில்லை, யாதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறி
வுண் டாகும், நூதந விவேகி யுள்ள நுழையாது
நுழையு மாகில், பூதசங் மங்கள் கோடி புநிதனும்
புருட னாமே. 4

இவனதி காரி யானோ னிந்திரி யங்க ளா
லும், புவநதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க
ளாலும், தவநமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்தி
டாப் புழுப்போல் வெம்பிப், பவமறு ஞாந தீர்த்
தம் படிந்திடப் பதறி னானே. 5

ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணை
கண் மூன்றில், கானவர் வலையிற் பட்டுக் கை
தப்பி யோடு மான்போல், போனவன் வெறுங்கை
யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று, ஞாநசற்
குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. 6

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ்
வெனுஞ்சோ கத்தால், உணங்கினே னைய னே
யென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம், பிணங்கிய

கோச பாசப் பின்னலைச் சிந்த மாக்கி, இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான். 7

அன்னதன் சிசுவை யைய ஞமைமீன் பறவை போலத், தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச் சந் நிதியி ருந்தி, உன்னது பிறவி மாற்று முபாய மொன் றுண்டு சொல்வேன், சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடப்பவந் தொலையு மென்றான். 8

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட போதே, தடமடு மூழ்கி னன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி, அடருமன் பொழுகு மாபோ லாநந்த பாஷ்பங் காட்டி, மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான். 9

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனேனலுஞ் சுவாமி, நின்னது கருணை யாலே நீரெனை யாள லாமே, உன்னது பிறவி மாற்று முபாய

மொன் றுண்டென் றீரே, இன்னதென் றதைநீர்
காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான். 10

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின்
செறிந்த மண்ணின், குடம்பைப் புழுமுன்
னூறுங் குளவியின் கொள்கை போலத், தொடங்
கிய குருவு மாத்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி,
உடம்பினுட் சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது
வாரே. 11

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன்
பிறந்தி றந்து, தீராத சுழற்காற் றுற்ற செத்தை
போற் சுற்றிச் சுற்றிப், பேராத கால நேமிப் பிர
மையிற் றிரிவன் போதம், ஆராயுந் தன்னைத்
தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே. 12

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்
கண் டானேல், பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப்
பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன், உன்னைநீ யறிந்தா
யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை, என்னைநீ கேட்
கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே. 13

என்னைத்தான் சடனு வுள்ளத் தெண்ணி யோ சொன்னீ ரையா, தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண்டோ, பின்னைத் தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வா னேன், நின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நிண்ணய மருளு வீரே. 14

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர் வான் யாவன், அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னுகு மென்றார், சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல் லாம லென்றான், பின்னது கேட்ட வையர் பீழையு நகையுங் கொண்டார். 15

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய், மோகமாங் கநவில் வந்து முளைத்தவ னெவனீ சொல்வாய், சோகமாங் கநவு தோன் றாச் சுழுத்திகண் டவனூர் சொல்வாய், ஆகநீ நநவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய் 16

நநவுகண் டதுநான் கண்ட நநவுள நினைவு நீங்கிக், கநவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும்

வேறென் றேபோல், நிரமநு பவிப்ப தொக்குந்
தெரியவு மில்லை சற்றே, மநதினி லுதிக்கும்
பின்னே மறைக்கும தருளு வீரே. 17

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை
காட்டு வார்போல், ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி
யருந்ததி காட்டு வார்போல், தூலத்தை முன்பு
காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான, மூலத்தைப்
பின்பு காட்ட முனிவரவர் தொடங்கி னரே. 18

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ்
சொல்லும், உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்
கும்வே தாந்த மெல்லாம், மித்தையா மாரோ பத்
தாற் பந்தமா மபவா தத்தான், முத்தியா மிவ்வி
ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்- 19

அரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்
லாம், ஒரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத்
துவினை யோர்தல், நாரூடு பணியாய்த் தோன்ற
னரனுகித் தறியிற் றேன்றல், நீரூடு கானற்
றேன்ற னிறந்தலம் வெளியிற் றேன்றல். 20

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி,ஒப்பமா யிரண்டற் றென்று யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும், அப்பிர மத்திற் றேன்று மைம்பூத விகார மெல்லாம், செப்புகற் பனையி னலே செநித்தவென் றறிந்து கொள்ளே. 21

அதுதானெனப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம், பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்னில், இதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே, முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே. 22

உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கருப்பு மாகும், சத்துவ குணத்தி னேடு ரசோ குணந் தமோகு ணந்தான், சுத்தமோ டழுக்கி ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்ருய், ஒத் துள வேனுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே23.

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேருச் சொல்வர், மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மந்த, அருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார

மாகு மென்றும், கருவகங் கார மூன்றுக் காட்டிய குணமா மென்றும். 24

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ் சிற் சாயை தோன்றும், முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகும், அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை, எக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன். 25

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரம், கோசமா நந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை, தேசனு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி, நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஞ்ஞ னுமே. 26

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா நந்த கோசம், சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னதிம் மட்டு மோக, முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம், வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய், 27

ஏமமா யாவி கோத வீசனு ரருளி னலே,
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தநமுண்
டாகத்,தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து
தோன்றும், வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந்
தோற்ற மென்றும். 28

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்விய
விண்ணும் விண்ணிற்,காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங்
கனலினீர் நீரின் மண்ணும், போற்றுமிவ் வைந்து
நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராம், சாற்றுமற்
றிவற்றிற் போக சாதந தநுவுண் டாகும். 29

ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து
நிற்கும், கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறு
ணர் கருவி யாகும், ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்
புத்தி யிரண்டா ஞாந, சாதந மாமிவ் வேழுஞ்
சற்குணப் பிரிவி னலே. 30

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ
றைந்து மைந்தும், பிராணவா யுக்க ளென்றும்
பெருந்தொழிற் கருவி யென்றும், பராவிய பெய

ராமிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகம், சுராசுரர் நரர்வி லங்காய்த் தோன்றிய. வுயிர்கட் கெல்லாம்

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவ னிலங்குதை சத னென் றுவன், இவ்வுடன் மருவு மீச னிரணிய கருப்ப னுவன், இவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீரம், இவ்வுடற் கோச மூன்று மிதுகநா வவத்தை யாமே. 32

சூக்கும சடமிம் மட்டுஞ் சொல்லினே மிப் பாற் றூலம், ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவி னின் மொழியக் கேளாய், தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தநுவும்போ கமுமுண் டாகக், காக்குமவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றனே. 33

ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நன் னுன் காக்கி, நந்துதம் பாதி விட்டு நான்கொடு நான்குங் கூட்ட, வந்தன தூல பூத மகாபூத மவற்றி னின்றுந், தந்தன நான்காந் தூல தநு வண்ட புவந போகம். 34

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ
னாகும், தூலமே மருவு மீசன் சொலும்விராட்
புருட னாகும், தூலமே யன்ந கோசந் துன்னுஞ்
சாக் கிரவ வத்தை, தூலகற் பனையீ தென்று
தொகுத்தது மநத்திற் கொள்வாய். 35

சீரிய வீச னார்க்குஞ் சீவர்க்கு முபாதி
யொன்றேல், ஆரிய குருவே பேத மறிவதெப்
படியென் றக்கால், காரிய வுபாதி சீவன் காரண
வுபாதி யீசன், வீரிய மிகுச மட்டி வியட்டியாற்
பேத மாமே. 36

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வநமெனல்
சமட்டி பேதம், சரங்கடா வரங்கள் பேதத் தனி
யுடல் வியடடி யென்யார், பரம்பிய வெல்லாங்
கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டி யென்பார், இரங்கிய
பலசீ வர்க்கு மீசர்க்கும் பேத மீதே. 37

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினேங் காண்ப
வெல்லாஞ், சொற்பநம் போலு-மென்றே துணிந்
தவன் ஞாநி யாவான், செற்புதை மழைக்கா லம்

போய்த் தெளிந்தவா காசம் போல, அற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். 38

அரவன்று கயிறென் றாற்போ லாளன்று தறியென் றாற்போல், குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறுநூ லொளியைக் கொண்டு,புரமன்று புவந மன்று பூதங்க ளன்று ஞாநத், திரமென் னும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண்.

படமுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்கில், கடமுமண் ணும்போ லொன்றாம் காரிய கார ணங்கள், உடன்முதற் சுபாவ மீறா வொன்றிலொன் றுதித்த வாறே, அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே. 40

ஆடண தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யும், ஏடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரே, மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோக முஞ் சொல்லு மையா, கேடறக் குருவே யென் னக் கிருபையோ டள்செய் வாரே. 41

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத் தாங் கண்ட, ஞாநிக டமையு மன்றி நாஸ்திந பாதி யென்னும், ஊனிடை யுயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம், வானிலந் திசை கண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும்- 42

பூன்றமாம் பிரமத் துக்கும் புறத்துள விகா ரங் கட்கும், ஆன்றகூ டஸ்த னுக்கு மகத்துள விகாரங் கட்கும், தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றுமன் மறைந்து மூடும், ஊன்றிய பவவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே. 43

ஆதார மறைந்து போனு லாரோப மெங்கே தோன்றும், ஆதார மறையா தாகி லாரோப மிலே யே யென்றால், ஆதாரஞ் சமம்வி சேட மாமென விரண்டு கூறும், ஆதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோ பம் விசேட மாமே. 44

சகமதி லிதுவென் சுட்டாஞ் சமாநந்தான் மறைந்தி டாது, மிகவிது கயிறு மென்னும் விசே டந்தான் மறைந்து போகும், அகமெனுஞ் சமாநந்

தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது, பகர்விசே டம
தாஞ் சீவன் பரமெனு மதனை மூடும். 45

கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்ச
கோசஞ், சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செகித்தவிட்
சேப மன்றோ, ஆவர ணந்தா னேபா ழநர்த்த
மென் றுரைத்த தேதோ, மேவருங் குருவே
யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய்- 46

தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பவ
மா னாலும், ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கநுகூல
மாகுங் காணீ, ஊற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுப
கார நிசியா லுண்டோ, மாற்றமென் னுரைப்பேன்
மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல் லாதே. 47

சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்
கண் மாண்டும், அழுத்திய பவம்போய் முத்தி
யடைந்தவ ரொருவ ருண்டோ, முழுத்தவிட்
சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்கும்,கொழுத்
தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே. 48

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான, சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சத்திசா தகமா வந்த, முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித் திரைவி லங்கால், நித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. 49

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும், அம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர், வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத், தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே. 50

இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைக ளுண் டாகும், அந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய், முந்தவஞ் ஞான மூடன் முளைத்தல்கா ணாதை ஞானம், சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மை யாதல். 51

பிரமமாந் தனைம றந்த பேதைமை யேயஞ் ஞானம், பரனிலை காணே னென்று பகர்தலா வரண மூடல், நரனொரு கருத்தாற் சீவ னானென

மூளைத்த ரேற்றம், குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்
ளைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞாநம். 52

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக
மும்போய்,அத்துவி தந்தா னுதை லபரோட்ச ஞாந
மாகும், கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம்
போகல், முத்தனு மெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா
நந்த மாமே. 53

இதுநினக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொரு
திட் டாந்தம், புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப்
புருடரோ ராற்றை நீந்தி, உதகதீ ரத்தி லேறி
யொருவனெண் பதுபே ரெண்ணி, அதனொடு தச
மன் றுனென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான். 54

அறியாத மயலஞ் ஞாந மவனிலை காணே
மென்றல், பிறியாவா வரண மாகும் பீழைகொண்
டழல்விட் சேபம், நெறியாளன் றசம னுண்டு
நிற்கின்று னென்ற சொல்லைக், குறியாக
வெண்ணி நெஞ்சிற் கொள்வது பரோட்ச ஞாநம்.

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தம்மை, எண்ணுநீ தசம ஞவை யென்னவே தன்னைக் காணல், கண்ணினிற் கண்டஞாநங் கரைதல்போ வதுகோய் போதல், திண்ணிய மகதி லையக் தெளிதலா நந்த மாமே. 56

தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் சற்குரு மூர்த்தி யேயென், நிசவடி வினையான் காண நீர் காட்டல் வேண்டு மென்றான், சுசிபெறு மிலட்சி யார்த்தந் துவம்பதந் தற்ப தங்கட், கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய். 57

விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேக விண் ணென்றும் பாரின்,மண்ணொன்று கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்றும், எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீசன், நண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ ஞென்குசைதங்ய மாமே. 58

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத மிரண்டி னுக்கும், வாச்சியம் லட்சி யந்தான் மலமிலாப் பிரம

மாத்மா, காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்
றாங் கடைந்தெ டுக்கும், ஆச்சிய மென்ன வுன்னை
யறிந்துநீ பிறிந்து கொள்ளே. 59

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு
முடனு னென்னும், அறிவினைக் கொல்லல்
வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ, வெறியதோர்
துருத்தி மூக்கின் விடுவது போலுன் மூக்கால்,
எறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம்.60

கரணமா மநது புத்தி கருத்தாவா மவையாங்
மாவோ, தாமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ
குணவி காரம், வரமறு துயிலா நந்த மயனையு
நானென் னுதே, விரவிய தமவஞ் ஞாந விருத்தி
யின் விகார மாமே. 61

சத்தொடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி
யேகம், நித்தியம் வியாபி யாத்மா நீயது வாவ
றிந்து, பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே
தங்க ளான, குத்திர பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு
வெளியி லாவாய். 62

பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பாற்கின்ற பொழுது பாழே, விஞ்சிய தறுவல் லாமல் வே றொன்றுந் தெரியக் காணேன், அஞ்சந விருளை யோநா னகமென வறுப விப்பேன், வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்.

முன்புக றசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி, ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணுதை, பின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரி யபா ழவனே பாராய், அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே. 64

தூலகூட் சுமவஞ் ஞாநக் தோன்றுமூன் றவத்தை தாமும், காலமோர் மூன்றுஞ் சர்மக் கடலெழுங் கல்லோ லங்கள், போலவே வந்து வந்து போனவெத் தனையென் பேனுன், ஆலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே- 65

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று, சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச்

சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ, பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தனைக்கெண் டே தான், அல்லாமற் பதினொன் ருனு மவனிடத் துண்டோ பாராய். 66

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண் டென் றெண்ணும், அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கநவஸ்தை பலமாய்த் தீரும், அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை, அறிபொரு ளாகு முன்னை யநுபவித் தறிவாய் நீயே. 67

மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல் லாம், மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றோ, அதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே, அதுவிது விரண்டு மாகா வகம் பொரு ளறிவாய் நீயே. 68

இந்தநீ துவம்ப தத்தி னிலட்சியப் பொருளா மென்றும், பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி லிலட்சி யார்த்தம், அந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்

களே வாச்சி யார்த்தம், சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கைக் கியங்கூ டாதே. 69

பேதமான துவுங் கேளாய் பெயராலு மிடங்க ளாலும், ஓதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும்,பாதலம் விசும்பு போலப் பலதார மகன்று நிற்பர், ஆதலா லிவர்க்கெந் நாளு மைக்கியமென் பதுகூ டாதே. 70

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராமல், இடராகிற் பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வார், திட மான வதுவு மூன்றுச் செப்புவார் விட்ட தென் றும், விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே. 71

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கருப்புச்சேப் போடு தென்றும், தங்கிய ஸோயந் தேவ தத்த னென் றுஞ்சொல் வார்கள், இங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே, துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந் தானே.

பன்னிய ஸோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம், அந்நிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம், சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கியம்வி டாமல், உன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும். 73

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமாய்ச் சாட்சி யான, வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு, நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னும், அர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத வைக்கியங் காட்டும். 74

கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே, குடவானும் பெரிய வானுங் கூடி யொன் றுமெப் போதும், இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம், திடமாகச் சுவா நு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே. 75

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழி தப் பாமல், பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுங்

தள்ளி யுள்ளில், கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரம மென்னும், நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான். 76

அநுபவா நந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித், தநுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய், மநதுபூ ரணமாய்த் தேக மான சற் குருவுங் காண, நநவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான். 77

அளிமக னெடும்போ திவ்வா றானபின் மநது மெள்ள, வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமல தே சிகனைக் கண்டான், துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்தான்,குளிர் முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல் வான். 78

ஐயனே யெனதுள் ளேநின் றநந்தசந் மங்க ளாண்ட, மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி, உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்

கோ ருதவி நாயேன், செய்யுமா றென்றுங் கா
ணேன் றிருவடி போற்றி. 79

சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து
நோக்கிக், கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ
டருளிச் செய்வார், துட்டமாந் தடைகண் மூன்
றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான,நிட்டனு யிருக்கி
லீதே நீசெயு முதவி யாமே. 80

நீநானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரண
மா யெங்கும், நானுகத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ
குருவே யென்றான், தானுகும் பிரம ரூபஞ் சற்
குரு நூலாற் றேன்றும்,ஆனுலுந் தடைக ளுண்
டே லநுபவ முறைத்தி டாதே. 81

தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக
விபரீ தங்கள், படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசந்
மப் பழக்கத் தாலே, உடனுடன் வரும்வந் தக்கா
லுயர்ஞானங் கெடும்வ் வற்றைத், திடமுடன் கெடுப்
பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே. 82

அக்கிநி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது, மக்கிந ஞாநத் தாலே வந்தபந் தமும்வே வாது, சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே, விக்கிந மடஞ்சந் தேகம் விபரீ தம் போக்கு வாயே. 83

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞாநம்,குரவன்வாக் கியநம் பாமற் குழம்புவ தாஞ் சந் தேகம், திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே, விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். 84

தத்துவ வநுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார், ஒத்துள பொருளு கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார், சித்தமே காந்த மான தெரிசநந் தெளித லென்பார், நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. 85

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞாநமு மிருக்கு முன்பால், அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா, நித்தமும் வெளிபோற் பற்று

ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவந், முத்தரா னவர்வி
தேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும். 86

ஞாமார் சீவந் முத்தர் நால்வகை யாவர்
கேளாய், வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ
ரிட்டன், ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம
வித்தின், தாநமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ்
சொல்வேன். 87

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர்
தெளியு முன்னம், வாரமா யிருந்த தங்கள் வருண
மாச் சிரமஞ் சொன்ன, பாரகா ரியமா னுலும்
பலர்க்குப கார மாக, நேரதாச் செய்வர் தீர்ந்த
நிலைவிடார் சீவந் முத்தர். 88

காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ
மநத்திற் பற்றார், தாமரை யிலைதண் ணீர்போற்
சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார், பாமர ரெனக்காண்
பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார், ஊமரு
மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவந் முத்தர். 89

பேதகர் மத்தால் வந்த பிராரத்த நாநா
வாகும், ஆதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் காவ
வாகும், மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வார் வாணிபஞ்
செயினுஞ் செய்வார், பூதலம் புரப்பா ரையம்
புகுந்துண்பார் சீவந் முத்தர். 90

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினை
யார் கண்முன், நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னில
வாய்வின் விழுது வீழ்ந்து, பொன்றின சவம்
வாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்,
நன்றுதீ தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவந் முத்தர்.

பின்னைமூ வரிவி ரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி
யோகம், தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார
நிமித்தந் தானய், உன்னுவோன் வரன்வேற்
றோரா லுணர்பவன் வரியா னகும், அந்நியர் தம்
மாற் றன்னு லறியாதோன் வரிட்ட னமே, 92

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னலு
முத்தி, சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப்
பலனே தென்றால், பெரிதான திருஷ்ட துக்கம்

பிரமவித் தநுப விப்பன், வரியானும் வரனு
மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார் 93
பிரமஞா நிகழுங் கர்மப் பேதையர் போலே
வாழ்ந்தால்,திரமுறு மஞ்ஞா னம்போய்ச் செறியாத
வழியே தென்றால், பரவுமா காச மொன்றிற் பற்
றுது மற்றை நாலும், விரவின தோடுங் கூடும்
விதமிரு வோரு மாவார். 94

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய
னெடுமா லான,மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ்
செய்து சந்ம, பாவந, மாறு ரென்று பழமறை
முழங்கு மிப்பால், மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேக
முத் தியுநீ கேளாய். 95

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசந்ம விவித
வித்தாம், சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு
வெண்ணீ றாக்கும், கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்
டாமல் விட்டுப் போகும், விஞ்சின பிராரத் தத்
தின் வினையநு பவித்துத் தீரும். 96

பொறுமையாற் பிராரத் தத்தைப் புசிக்கு நாட் செய்யுங் கர்மம், மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமல் மாண்டுபோம் வழியே தென்றால், சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கொள்வார், அறிவுளோ ரறிந்து பூசித் தறமெலாங் கைக்கொள் வாரே. 97

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா முடனீ ருகும், பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிண மாகி விழுமந் நேரம், உரியசூக் குமச ரீர முலை யிரும் புண்ட நீர்போல், துரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே. 98

கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமொன் றானாற் போல, வுடலெனு முபாதி போன வுத் தாஞ் சீவன் முத்தர், அடிமுடி நடுவு மின்றி யகம் புற மின்றி நின்ற, படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப ரென்றும். 99

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக், கெல்லிய பின்பு தோன்றுங்

கிணற்றினா காசம் போலே, ஒல்லையாம் பிரம
நூலா லுற்றது போலே தோன்றும், எல்லையி
னாமெய்ப் போத மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய்.

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க
னாவூர், வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முய
லின் கோடு, பீனமாந் தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச
மெல்லாம் பொய்யே, ஞானமெய் மகனே யுன்னை
நம்மானை மறந்தி டாதே. **101**

1. தத்துவ விளக்கப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

---

2. சந்தேகந் தெளிதற் படலம்.

நார்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்பம், ஊமுறக் குத்திக் குத்தி யுறைப்பிக்கு முபாயம் போலே, பரமசிற் சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவி ருத்தி, திரநிலை பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே. 1

நற்கருத் துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன், மார்க்கட நியாயம் போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு, நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன, சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மநுச ரித்தான். 2

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாம லன்பாம், மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாய்நின் றுயோ, சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்தவோ தெளிவி னுள்ளே, அந்தரங் கலந்த துண்டோ வநுபவ முறைசெய் வாயே. 3

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய், சநநவன் காட்டின் மோகத் தமத் தெழு பேதப் பேய்கள், உனதரு ளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன் றோன்றி, மநவிழி தெரிய ஞாந வான்கதிர் பரந்தா லுண்டோ. 4

மந்திர மூர்த்தி தன்னுன் மாற்றிய பேய்போ னலும், எந்திர மெழுதிக் கட்டி யினிவரா வகை செய் வார்போல், முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னலு மையா, புந்திநின் றுறைக்க வின்னம் புகழும்விண் ணப்ப முண்டே. 5

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறியென்றும் வாக் குக் கெட்டா,தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றும், சோகமா மநத்திற் கெட் டாச் சுயஞ்சோதி யென்றுஞ் சொன்னீர், மோக மா மிரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்தி டீரே. 6

மற்றைமுப் பிரமா ணத்தால் வத்துநின் ணயங்கூ டாதே, உற்றதோர் விடயம் பூத முபய மன் றாத லாலே, குற்றமாங் குணவி சேடங்

கூடாம விருக்கை யாலே, இற்றது வாக்குக்
கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே. 7

வாக்கியர் தனக்கெட் டாது வத்துவென்
றுரைத்த வேதம், வாக்கிய விருத்தி யாலவ் வத்து
வைக் காட்டிற் றன்றோ, வாக்கியங் களிலே மாற
மாவதே தென்றா யாகில், வாக்கிய மிரண்டு மெய்
யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய். 8

தன்பதி யல்லாப் பேர்க டமையல்ல னல்ல
னென்றாள், அன்பனைக் கேட்ட போ மவள்
வெட்கி மௌந மானாள், என்பது போல நீக்கி
யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த, பின்பரப் பிரமந்
தன்னைப் பேசாமற் காட்டும் வேதம். 9

முந்திய சங்கை தீர மொழிந்ததை யறிந்து
கொள்வாய், பிந்திய சங்கை தீரப் பேசுமுத் தரநீ
கேளாய், இந்தியங் களுக்கி ராச னிதயமா மதி
னெண் ணங்கள், புத்தியு மநமு மென்றே புறத்
தகத் துலாவி யாடும். 10

உன்முகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்போல், சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புத்தி தோன்றும், நின்மனோ விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாயு லாவும், தன்மகன் மகனே யித்தைத் தானன்றோ ஞான மென்பார்.11

உருக்கிய தாம்நீர் நாநா வுருவங்க ளானாற் போல, விருத்திகள் கடப டாதி விடயமாய்ப் பரிண மிக்கும், அருப்பல விடய மெல்லா மாபா சன் றேற்று விக்கும், இருட்டினில் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா ணாதே. 12

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணா லிருட்பொருள் காணல் வேண்டும், தெரிகின்ற பரிதி காணச் சென்றிடிற் கண்ணே போதும், விரிகின்ற சகத் தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும், புரி கின்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்க்கே. 13

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மன மென் பார்கள், கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங்

கணக்கினுன் மநத்திற் கெட்டும், வருத்திய பலமா
மிந்த மநத்திற்கெட் டாது கண்டாய், அருத்தமிப்
படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே. 14

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன
வழிகளறிந் தேனினியோர் வசநங் கேளீர், சஞ்
சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்தந் ததாகார
மாவதன்றே சமாதி யோகம், உஞ்சலேயொத்
தலேவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பல
வுலகா யுதிக்கு மிந்த,நெஞ்சகம்வத் துவிலசையா
நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல்
வீரே. 15

கருதுமஜோ குணமூன்று மூன்றி லொன்று
கதித்தெழுந்தான் மற்றிரண்டுங் கரந்து நிற்கும்,
தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போது சன்மார்க்க
மானதெய்வ சம்பத் துண்டாம், மருவுரசோ குண
மாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு
மாகும், அருமகனே தாமோகுணமே லான போதி
லசுரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே. 16

மாநதுசத் துவசொ ரூபமற் றிரண்டும் வந்து கலந் தனவவற்றை மாற்றி ஞற்போம், தனதுசந் மார்க் கத்தைவிடா திருந்த போது தமோகுண மும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக், கந பரிஞை மஞ்சலநம் போம்போ னக்காற் களங்க மற்று நின்றவா காசம் போலும், நினதுளமப் படி யாமப் பிரமத் தொன்ருய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே யிற்குந்தானே. 17

களங்கமற்ற கண்ணடி தன்முன் வேருேர் களங்கமற்ற கண்ணடி காட்டும் போது, விளங்கிய தன் மயமாகி யபேத மாகி விகற்பமின்றி நிருவி கற்ப மாஞற் போல, அளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா யாநந்த மாம்பிரமத் தைக்கிய மான, உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே புலேயெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே.

ஏகமாய் மநமிறந்தாற் சீவந் முத்த ரிருக்கு மட்டும் பிராரத்த மெதிஞ லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்ருே புசிப்பதென்

ரூன் மனந்தானும் போன தன்றே, சோகமா மன
மிறந்தாற் போக மில்லை தோன்றுமெனின் முத்
தரென்று சொலக்கூ டாதே, மோகமா மிதுதெ
ளியக் குருவே நன்று மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்
ததன்றோ முத்தி தானே. 19

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூப மென்றும்
வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில், வின
வாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும் விதேக
முத்த ரிடத்திலொன்று மேவுங் கண்டாய், தன்
தான சத்துவமாய் மனஞ்சே ஷித்துத் தமசராச
சுகணசித்தல் சொரூப நாசம், அநகாசத் துவந்
தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குதலே
யரூப நாசம். 20

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந் துக
ளிருள்போ னுன்மனமென் சொல்லும் போம்
போம், வர்த்தமா னத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார்
வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார்,
கர்த்தரா மகந்தையைவிட் டகர்த்த ராகிக் கரண

விருத் திகளவத்தை காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கலுமாம் புசிப்புங் கூடு முட்டிலையென் றறிந் தசங்கை மோசிப்பாயே. 21

விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்றோ மநமலைந்து விடாதோ விட்டால், அவதார நழுவுமன்றோ வென்று யாகி லதற்கொரு திட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப் பர புருடன் றன்னைக் கூடி நயந்தசுக மநுபவித்த நாரி நெஞ்சந், தவமாக மனைத்தொழில்கள் செய் யும் போதுந் தழுவியநு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே. 22

தேகத்த னலனுகி யகர்த்த னுகிச் சீவனின் றிப் பிரமமாய்த் தெளிந்த முத்தன், போகத்தை யுண்பனென்றுற் கருத்தா வாமே பூரணமா மகர்த் தனுக்குப் போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்த ருளுங் குருவே யிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமென் று சொன்னு யாகில்,மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தி யாகி வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய்.

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங் காந்தச் சிலைமலைமுன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு மாபோல், செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்கு மென்முன் செடமான வுலகமெலாஞ் சேட்டை செய்யும், மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யேநான் வெயில்போ லென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன். 24

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்பத் தியமெனவூ ணுய்ந்தி டாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத் தீப் போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகி யாகும், சிறிதுபெரி துகடனதந் நியங்க ணன்மை தீமைகள்சே ரினும்படிகச் செயல்போற் சித்தம், வெறிதிருக்கு மவனேமாத் தியாகி யாவன் விரதமிம் மூன் றுடையவரே வீடு ளோரே. 25

மெய்யுங் கொண்டுபி ாரத் தந்தரு விதிவழி நின்றிடவும், உய்யுங் கர்மிக ளுக்கரு குணமா

வுறுதொழில் செய்திடவும்,செய்யுஞ் செய்கைமு டிந்தவ னென்றுரை செப்புவ தெப்படியோ, நையுந் துன்பம கற்றிய குருவே நலமா வருள் வீரே. 26

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகும வித் தைவ சத்துறுநாள், ஏடணை மமதைய கந்தையு ளார்க்கே யிகபர விவகாரம், வீடணு குவமெனு மிசசையு ளார்க்கே வித்தைப டிப்பதெலாம், பாடன்மி குந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமானல். 27

குரவர்சி காமணி யேகே ளீர்நீர் கூறின வழி யொக்கும், பரமுட னிகமும் ழந்தவ ரன்றோ பழ குவர் மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமு யற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுவ ரோவேண்டார், சிரவண மநநா திகள்வேண் டாவோ சித்தமு றைத் திடவே. 28

இளமக னேகேள் தத்துவ மறியார் கேட் டல்செ யக்கடனே, தளர்வறு சிந்தித் தலின்

முயல் வார்சிலர் சந்தே கங்களுளார், தெளிதலி னிற்பார் விபரீ தப்பேய் தீரா வாதனையோர், வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினர் வேண்டுவ தொன்றுண்டோ. 29

ஐயோ கேளீர் தத்துவ ஞானிபு மஞ்ஞா நிகள் போலே, செய்யா நின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலாமோ, பொய்யாம் விபரீ தங்கள வற்குப் போயின வென்றீரே, மெய்யாம் பிரமவி சாரமி தன்றே வெளியா வுரையீரே. 30

ஓய்ந்தக நாவிற் கண்டப ழங்கதை யோது வன் வாதனையால், ஆய்ந்தறி வுற்றவ னப்படி செப்புவ னுபா சனுமாகான், மாய்ந்தத னுடல்வே மளவும் விண்ணவன் மநுடனெ னப்படுவான், வீய்ந்தசி தாபா சன்போ மளவும் விவகா ரந்தொ டரும். 31

ஆனு லையா குருவே காண்பத சத்திய மென் றாலும், நாநா விவகா ரந்துய ரலவோ ஞாநசு கந்த ருமோ, போனு லன்றோ நன்று நிட்டைபொ ருந்

திடல் வேண்டாவோ, தானு நிட்டைபு ரிந்தாற் செய்கைத விர்ந்தவ னெப்படியோ. 32

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு தீரும் விவகாரம், உரியதி யாநமும் விவகா ரங்களு முள் ளத் தொழிலன்றே, துரியப ரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்டோ, அரியச மாதிகள் பழகுவ னேலவ னொரு டனுமன்றே. 33

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவருள், சித்தம டங்குதி யாநா திகள்சிலர் செய்குவ தென்னென்றால், இத்தல மருவும் பிரா ரத் தப்பிறி வெப்படி யப்படியே,முத்தரும் வெகு வித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னேனே.

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம் ஞாநிகள் விவ காரம், அல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மிலை யதனாற் பிணியுமிலை, வல்லசி ருட்டிமு தற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம், எல்லவ ருக்கும நுக்கிர கஞ்செயு மீசன டைந்திலனே. 35

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகியெ ழுந்தரு ளுங் குருவே, ஈசனு ஞானியு மொப்பென் றீரே யெப் படி யொப்பென்றால், ஈசனு ஞானியு மமதைய கந் தையி கந்ததி னலொப்பாம், ஈசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனுமே. 36

எல்லாச் சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றான் முத்தியடைந், தெல்லாச் சீவரு முத்திபெ றமலி ருப்பா னேனேயா, எல்லாச் சீவரும் வெவ்வே றுண லிவனெல் லாமலனே, எல்லாப் பொருளுமு ரைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியீரே. 37

அகமெனு மாங்மா பூரண மேகம நேகவி தஞ் சீவர், அகமெனு மந்தக் கரணே பாதிக ளளவிலே யாதலினல், சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசந் திரர்பலராம், சகமதி லேரிகு ளஞ்சிறு குழி சால் சட்டிகு டம்பலவால். 38

சட்டிகு டங்களி லொன்றாக சித்திடி னதி னுட் சலசந்திரன், ஒட்டுமு தற்சந் திரனெடு கூடு மொ ழிந்தவை கூடாவே, கட்டுமு பாதிந சித்திடு

சீவந் காரண வாந்மாவில், கிட்டும யிக்கிய முபா
திகெ டாதவர் கேவல மாகாரே. 39

இவனயன் மால்சிவ ஞகிய வீசரொ டெப்
படி யொப்பாவன், சிவ்ன்முதன் மூவரு மகிலசி
ருட்டிதி திநாசங் கள்செய்வார், அவர்பிறர் மதி
களு முக்கா லங்களு மறிவார் விபுவாவார்,தவமிகு
குருவே யிவனுக் கவையிலொர் சற்றுங் காணே
னே. 40

தடத்து நீர்நிலாத் திரியொளி புபயமுந் தழு
வுமோர் தனைக்காக்கும், குடத்து நீர்விளக் கினி
லொளி யிரண்டுமோ குடும்பமாத் திரங்காக்கும்,
அடுத்த மைந்தனே ஞாநியு மீசனு மறிவினுற்
பிறிவில்லை, கெடுத்த மாயையின் குணங்களான்
மேலென்றுங் கீழென்றும் பிரிவாமே. 41

நரரின் மன்னனைச் சித்தரைப் போலவே
நாரணன் முதலான, சுரர்கண் மாயைவல் லவரணி
மாதிக டொக்கமா தவமிக்கோர், தரணி மாறுடர்க்
கவைகளில் லாமையாற் றழ்வுள ராஞலும், பிரம

பாவனை யாலிவ ரவரெனும் பேதமொன் றிலைபா
ராய். 42

முத்தி நல்கிய சற்குரு வேபல முனிகளுக்
கணிமாதி, சித்தி பூமியிற் கண்டிருக் கவுமந்தச்
செல்வமீ சனதென்றீர், புத்தி யொத்திட வுரைத்
தருளென்றிடிற் புகழுமீ சனைநோக்கிப், பத்தி
செய்திடுந் தவத்தினு லியோகத்தாற் பலித்த
தென் றறிவாயே. 43

சிவசொ ரூபமாந் தேசிக மூர்த்தியே சித்தி
முத் தியிரண்டும், தவமு ளோரடை குவரெனி
லவர்கள்போற் சகலரு மடைவாரே, அவர்கள்
பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைந்ததுங் கண்டோ
மே, இவர்கண் ஞானிக ளென்றிடிற் சித்திக
ளிவர்க்கிலா வகையேதோ. 44

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதி
டாத் தவமென்றும், பூமியிற்றவ மிருவகை சித்தி
யும் போதமுந் தருமைந்தா, ஆமி வற்றிலொன்
றியற்றினு லொன்றையே யடைகுவ ரிதுதீர்வை,

யாமு ரைத்தவவ் விரண்டையு மியற்றின ரன்
றுள பெரியோரே. 45

அநக மைந்தனே முத்திஞா நத்தையே
யடைந்தன ரல்லாமல், ஜெநகன் மாபலி பகீரதன்
முதலினோர் சித்திகள் படித்தாரோ, இனிய சித்
தியே விரும்பினர் சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்று
ரம், முனிவர் சித்திகள் விநோதமாத் திரந்தரு
முத்தியைத் தாராவே. 46

யோக ஞாநமே முத்தியைத் தருமெனி
லொழிந்தசித் திகள்வேண்டி, மோக மாயுடல்
வருந்தினர் சிலசில முத்தர்க ளேனென்றால்,
போக மாய்வரும் பிராரத்த கர்மங்கள் புசித்தன்
றோ நசித்தேகும், ஆகை யாலந்தச் சித்திகள்
பிராரத்த மாகுமென் றறிவாயே. 47

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லூகத்தா லென்
மந மசையாமற், பெலக்க வேண்டுமென் றருள்
குரு வேயகப் பிராந்திபோய்த் தெளிவானேன்,
திலக்க மானகண் ணுடியை யடிக்கடி திலக்கினற்

பழுதன்றே, அலக்கண் மாற்றிய தேவரீ ரெனக் குறை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே. 48

கைத வங்களைச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ கருணையா லெனையாளும், ஐய னேகுரு வேயெவ ராகிலு மநுபவித் தாலன்றிச், செய்த கர்மங்கள் விடாவென்ற வசநமுஞ் செந்மசஞ் சிதம்வேவத், துய்ய ஞாநத்தீச் சுடுமென்ற வசநமுந் துணிவ தெப் படிநானே. 49

சீவ பேதங்க ளளவிலை மைந்தனே செய் கையு மளவில்லை,ஆவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந் துபக் குவநோக்கிப், பூவ லர்ந்துபின் பலங்கள்காட் டுவனபோற் பூருவஞ் சித்தாந்தம், காவல் வேதங்க ளிரண்டையும் வசநிக்குங் காண்டமூ வகையாலே.

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மானாலும், தாந மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவி ருமென் பதுபொய்யோ, ஈந மாம்பல சந்மசஞ் சிதவினை யெத்தனை யானாலும், ஞாந மாங்கனல் சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினல் வீடுண்டே.51

என்ம நந்திருக் கோயிலாத் திகங்குடி யிருந் தருள் குருமூர்த்தி, செந்ம சஞ்சித வினைகள்வே ரறுத்திடுந் தேவரீர் மெய்ஞ்ஞாநம், தந்ம யந்தரு மகிமையை விபுதராஞ் சமர்த்தரு மறியாமல், கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற காரண முரையீரே. 52

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யக முகத் தவர்சேர்வர், வழிந டப்பவர் பராமுக மாயி னுன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலும்,குழியில் வீழ்வர் கா ணப்படி வெளிமுகங் கொண்டுகா மிகளா னோர், பழித ரும்பிற விக்கட லழுந்துவர் பரகதி யடையாரே. 53

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனுர் செய்விக் குஞ் செயலன்றே, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவர்கண்மேற் பிழைசொலும் வழியேதோ, துறந்த தேசிக மூர்த்தியே யென்றிடிற் சுருதி நூற் பொருண்மார்க்கம், மறந்த மூடர்கள் வசநிக் கும் பிராந்திகாண் மைந்தனே யதுகேளாய். 54

இகழ்ந்த வீசனர் சிருட்டியுஞ் சீவனர் சிருட்டியும் வெவ்வேறே, சகந்த னிற்பொது வீசனர் சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல்லாம், அகந்தையாமபி மாநங்கள் கோபங்க ளாசைக ளிவையெல்லாம், இகழ்ந்த சீவனர் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணீசனர் செயலன்றே. 55

மூவ ராம்பரன் சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத்திசா தகமாகுஞ், சீவ னர்செயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செநிப்பிக்கும் பிணியாகும், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சநநங்கள் நசியாவாம், கோப மாதிகள் நசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும்பிறவிகள்போமே. 56

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், தேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோகம்,நாச மாக்கிய விவேகத்தினுயிரொடு ஞாநமுத் தர்களானர், பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன்றே. 57

அச்சு வத்தமென் றொருமா மதிலிரண் டரும்பற வைகள்வாழும், நச்சு மங்கொரு பறவை யம் மாக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின்னும், மெச்சு மங்கொரு பறவைதின் னுதென வியங்கியப் பொருளாக, வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவாயே. 58

இந்தச் சீவனுல் வருமறு பகையெலா மிவன் செய லென்னுமல், அந்தத் தேவனுல் வருமென்ற மூடர்க ளதோகதி யடைவார்கள், இந்தச் சீவனுல் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லாமல், அந்தத் தேவனு லன்றெனும் விவேகிக ளமலவீ டடைவாரே. 59

நலமெய் யையனே யெல்லவர்க் குந்தெய்வ நாயகன் பொதுவானுல், சிலரை வாழ்வித்தல் சில ரொடு கோபித்தல் செய்வதே னென்றுயேல், குலவு மக்களைத் தந்தைபோற் சிட்டரைக் குளிர்ந் துதுட் டரைக்காய்வன், கலைக ணல்வழி வரச்செ யுந் தண்டமுங் கருணையென் றறிவாயே. 60

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்
கனல் புனன்மூன்றும், தனைய டைந்தவர் வறு
மையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிர்த்தாலும், அனைய
வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னகன்றவர்க்
கருள்செய்யான், இனைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற
மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவாயே. 61

ஒன்று கேள்மக னேபுமாந் முயற்சியா
லுரைத்துமா நடார்க்கீசன், நன்று செய்யவே
காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல் லவர்பின்னே,
சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச்
செறித்தமா யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை
யடைந்தவர் பவங்கள்போ நிச்சய மிதுதானே. 61

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனி
லிடைவிடா விசாரத்தால், வந்த டைந்திடும் விசா
ரந்தா னேதெனின் மநாதியாஞ் சரீரத்தில், இந்த
நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன்
றுக்கூடும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல்
பகர்விசா ரமதாகும். 63

போன சன்மங்க டமிலநுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபாகம், ஞாந மாக்குமே விசாரமே னென்றிடி னுமுறைத் திடக்கேளாய், ஆன புண்ணிய மீசுரார்ப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சுசியாகும், மாந தம்பினை விசாரித்து ஞாநத்தை மருவுமென் றறிவாயே. 64

பத்தி யும்வை ராக்கிய மும்பர லோகமு மணிமாதி,சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியாந முஞ் சாரூப, முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்கண் மோகமாத் திரந்தன்னும், புத்தி தந்திட லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த்தி. 65

வேட மாறிய பேர்களை யறியவே வேண்டினன் மகனேகேள், கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய்ந் தறியாமல், ஓடி யுங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம் பத்தேறி, ஆடியும்பல கருமங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியாதே. 66

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத் தால்வேதம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிச் சுருதிநூல் படித்தா லும்,அந்ந தானங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங் கள் யாகங்கள், என்ன செய்யினுந் தன்னைத்தா னறிகின்ற திவைகளால் வாராதே. 67

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைகொண்டு துலக்கினுற் போமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகி லார் துலக்கினார் விமலதே சிகமூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படிக் கருமத்தாற் கழுவா மல், உளங்கு றித்தஞா நத்தினு லெப்படி யொழி யுமீ தருள்வீரே. 68

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின்மைந்தா, கற்ப ளிங்கினிற் கரு நிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன் ருரோபம், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற் சாதநத் தொழில்வேண்டும், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பென்று கண்டிட மநம்போதும். 69

இங்கு மப்படிச் சச்சிதா நந்தத்தி லிடர் சடம் பொய்மூன் றும், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன்றே, பங்க மாகுமஞ் ஞாநத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்கும் துங்க ஞாநமே கருமவஞ் ஞாநத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாமே. 70

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றழுதாலும், நினைத்து ணர்ந்தபின் கிட் டுமெப் படியிந்த நின்மல வாத்மாவும்,அநர்த்த மான தன் மறதியைக் கெடுத்துத்தன் னறிவினுற் காணுமல், கனத்த கர்மங்க ளூறுகஞ் செய்யினுங் காணுமோ காணுதே. 71

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞாநமே யெனும்வேதம், தர்ம பாவமிச் சிறங்களாற் றேவர்க டருவிலங் குகண்மாந்தர், செந்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செய்தவஞ் சுகமென்று, கன்ம காண்டத்தில் விதித்ததென் விதித்துள காரண முரையீரே. 72

திருமு மண்ணுகர் பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே
தீம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனம ருந்துக
ளொளித்துவைத் தழைக்கின்ற கருணைநற் றாய்
போலே, மனைய றங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்
றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல்லும், நினைவு
வேறுகாண் சுவர்க்ககா மிகளந்த நின்னையந்
தெரியாரே. 73

போக மாருயிர் கண்டதை யுண்பதும் புணர்
வது மியல்பேகாண், ஆக மங்களுஞ் சுபாவத்தை
விதிக்குமோ வத்தனை தெரியாதோ, காக
மேகறுத் திடுநெருப் பேசுடு கசந்திடு வேம்பேநீ,
வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்
திடல் வேண்டாவே. 74

கள்ளு மூனுநீ விரும்பினுன் மகங்கள்செய்
காமத்தின் மநதானல், கொள்ளும் பெண்டொடு
கலவிசெய் யெனிலிவன் குறையெலாந் தொடா
னென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சகல
மும் தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளு மிவ்விதி
யென்னெனிற் பூருவ நியமமாம் விதியன்றே. 75

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணந்துபா ரெனல்பாராய்,மிதுந விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விரும்பென்ற விதிபாராய், இதையும் விட்டொழி யதிநயிட் டிகவந்நிக் கிகழ்ச்சியற் றதும்பாராய், அதைய றிந்துகன் மங்களாசைகளொழிந் தாநந்த மடைவாயே. 76

உலக மானவஞ் ஞாநமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூடும்,பலவு மானவஞ் ஞாநமு ஞாநமும் பகையென்ப துளதாஞல், நிலவி லேமறுப் போலவஞ் ஞாநமு நிமலஞா நத்தோடே, குலவி நின்றிந்தச் சிருட்டிகள் செய்யவுங் கூடுமோ குருமூர்த்தி. 77

சொரூப ஞாநமும் விருத்திஞா நமுமென்று சோதிஞா நமும்இரண்டாம், சொரூப ஞாநமே விருத்தியின் ஞாநமாய்த் தோன்றும்வே றிலை மைந்தா, சொரூப ஞாநமஞ் ஞாநசத் துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, சொரூப ஞாநத்தின் மருவுமஞ் ஞாநத்தைச் சுடும்விருத் தியின்ஞாநம். 78

திருத்தி மாயைச் சுழுத்தியிற் சுடாததற் சொரூபஞா நந்தானே, விருத்தி ஞாநமாய்ச் சுட் டதெப் படியெனில் வெய்யிலா லுலகெங்கும், பரித்த சூரியன் சூரிய காந்தத்திற் பற்றியக் கினி யாகி, எரிந்த வாறுபோற் சமாதியில் விருத்தியா லெரிக்குமென் றறிவாயே. 79

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழிலெல்லாம், கரும மல்லவோ விருத்திஞா நமுமந்தக் கரணகா ரியமன்றோ, உரிய கர்மமஞ் ஞாநத்தைக் கெடுக்குமென் றோதிஞ லாகாதோ, பெரிய ஞாநமென் றதற்கொரு பெயரிட்ட பெரு மையை யுரையீரே. 80

விருத்தி ஞாநமந் தக்கர ணத்தோடு விருத் தியா கிலுமைந்தா, ஒருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண்டோமே, கருத்த ஞகிய புருடதந் திரங்களாங் கருமங்க ளவை போல, வருத்த ஞாநமும் புருடதந் திரமன்று வஸ்துதந் திரமாமே. 81

வருத்த கர்மங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்
ெறான்றாக் கவுங்கூடும், மிகுந்த ஞாநமப் படி
யன்று தியாநமும் விவேகஞா நமும்வேறே,
செகத்தி லொன்றையொன் றாவிவன் பாவிக்குந்
தியாநங்கற் பிதயோகம், முகத்த மாக்கண்ட ஞாந
மே வாஸ்வத மோகமாய் மயங்காதே. 82

கண்ட றிந்தது ஞாநங்கேட் டதுதனைக்
கருதுபா வனையோகம், கண்ட பேர்சொலக்
கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவாதே,
கண்ட வஸ்துமெய் தியாநவஸ் துக்கள்பொய் கறு
வியஞ் ஞாநத்தைக், கண்ட வக்கணங் கொல்வது
ஞாநமே கருமமன் றறிவாயே. 83

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியாநமுஞ்
சத்திய மன்றென்றால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய
மன்றென்று சங்கியா தேநீகேள், உருவங் கேட்ட
வன் றியாநிக்கும் பொழுதிலவ் வுருவம்வாஸ்
தவமன்றே, உருவ மாகுமப் பொழுதுகண் ணுற்
கண்ட வுருவம்வாஸ் தவமாமே. 84

சடம தாகிய தியாநமெய் யாகிய சர்வமுத்
தியைநல்கும், திடம தானதெப் படியெனி லவ
ரவர் தியாநமே பிறப்பாகும், உடல மாசையாற்
றியாநிக்கிற் றியாநித்த வுடல்களா குவர்மைந்தா,
தொடர்ப வங்கெடச் சொரூபமே தியாநிக்கிற்
சொரூபமா குவர்மெய்யே. 85

பிரம ரூபத்தைத் தியாநித்த பேர்களும் பிர
மமா குவரென்றால், நாச ரீரமாங் குரவனே விசா
ரமேன் ஞாநமே னென்னுதே, பரம பாவனை
பரோட்சமாம் பின்பந்தப் பரோட்சமே யபரோட்
சம், திரவி சாரமா ஞாநமா முத்தியாந் தீர்வையீ
தறிவாயே. 86

வீட தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்தி
ஞா நமுங்கூடிச், சேட மாகினு லகண்டமா மநு
பவ சித்தியெப் படியென்றால், சாடி நீர்மண்ணைப்
பிரித்ததேற் றும்பொடி தானுமண் ணுடுமாயும்,
ஊடி ஞாநமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்க
வே கெடுந்தானே. 87

இந்த நிச்சய முத்தரு ளநுபவ மிருப்பதெப் படியென்றால், சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராச னுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொல்லி னகை யாவர், அந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசு கெனு மவர்களை நகையாரோ. 88

மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற் புருடனும் வான்மலர் முடிசூடி, இலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுத்திகை யிரசதம் விலைபேசிக், கலக மாய்முயற் கொம்பினூற் குத்தியே களைத்திரு வருமாண்டார், அலகை யாயினு ரெனும்விவ காரத்தை யறிந்த வன் மயங்கானே. 89

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெற்ற வகையெலாம் பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந் திமையும் பாராமல், தூய சத்துச்சித் தாநந்த பூரண சொரு பமா யிருப்பாயே. 90

பங்க யாசநன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும், கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேச முங் காலமு மறைநாலும், அங்க மாறுமந் திரங் களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன்னால் எங்க ளையக னேயத னற்குற்ற மில்லையோ மொழியீரே. 91

சொற்ப நந்தனிற் கண்டதைப் பொய் யென்று சொல்வது பிழையானால், அற்ப மாயை யிற் றோன்றிய சகங்களை யசத்தெனல் பிழை யாமே, சொற்ப நந்தனிற் கண்டதைப் பொய் யென்னு சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகமெலா மசத்திய மென லாமே. 92

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணிய ரென்று புராணங்கூடப் பிடுமானல்,மெய்யை மெய் யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத் திர முண்டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரு பங்களாம் பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற் சச்சிதா நந்தமாய் வியாபிக்கு மாந்மாவே. 93

மாயை யென்பதே துடையரா ரெப்படி வந்தது வருவானேன், மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்துவும் பொய்யாமே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொரு சண்ட மாருத குருமூர்த்தி. 94

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும், இதுதனக்குள துடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோர்கள், கதையி லாதபொய் வந்ததிப் படியென்று கண்ட பேரிலைமைந்தா, விதந மாயையேன் வந்ததென் றூர்புத்தி விசாரமற் றதனாலே. 95

அருவ மாகுமா யாவிவித் தைகள்விளை யாடு முன் றெரியாவே, உருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும், பிரம சத்திகளநந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடாதே, பரவு பூதங்கள் கண்டநு மாநத்தாற் பலருக்கும் வெளியாமே. 96

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற்
றதுமாயம், பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும்
பார்ப்பவர் கண்காணும், வீரி யந்திகழ் வித்தையா
யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோல, பேரி யற்பிர
மத்துக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண்டே.97

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண்
சத்தனு மாயாவி,வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்
பொய் வித்துவான் மெய்போல்ப், புத்தி மைந்
தனே சத்திமா னுகிய பூரண வான்மாவின், வத்து
நிர்ணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு
தெளிவாயே. 98

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்
படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதநப்
பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப் பனபாராய், நல்லை
யாமக னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக்
கால்,தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ்
சுபாவங்கள் வேறுமே. 99

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங்
கலந்தசித் திரம்பாராய். அருப்ப மாஞ்சத்தி நியம

மில் லாவிடி லரசிலா நகர்போலாம், நெருப்பு நீர தாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோதும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மண்களாம் புவந மிப் படிப்போமே. 100

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாதென்று மவாச்சிய வடிவென்றும், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர் வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி, பேர்க்கு மாறெங்ஙன் பிறித்திடப் படாதெனிற் பிரமபா வனையொன்றுப், பார்க்கு மாறெங்ஙன் முத்தியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூர்த்தி. 101

வாயுத் தம்பநஞ் சலத்தம்ப நம்மணி மந்திர மருந்தாலே, தேயுத் தம்பநஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசத் திகளெங்கே, நீயச் சச்சிதா நந்தமாய் வேறொன்று நினைத்திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற் காணோ மே. 102

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகரித் திடவேண்டில், நாவி னுன்மண்ணைக்

குடமென்ப ரக்குட நசிப்பது நாவாலே, பாவு
நாமரூ பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த்
தம், சீவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சிந்மய
மாவாயே. 103

பூரிக் குங்கந சச்சிதா நந்தத்திற் பொய்சடந்
துயர்மூன்றும், ஆரத் தாயினுந் தோன்றுபாழ்
விபரிதந் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற்
றோன்றுந்தன் னிழறலை கீழதாய் நின்றலை யினு
நோய்ப், பாரிற் றோன்றிய தன்னைநோக் கிடிலந்
தப் பாழ்நிழல் பொய்யாமே. 104

ஞாநங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரூ
பப்பேய்கள், ஆன தெப்படி யழிந்ததெப் படி
யென வாய்குதல் பலனன்றே, மான மைந்தனே
தீர்க்கசொப் பநசகம் வந்ததும் பாராமல், போன
தும்நினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப்
பாயே. 105

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுக
மாகினு லம்மட்டும்,நிசத்தி லுள்விழிப் பார்வையா

மிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசத்தி லுன்மந நின்றுசிந் மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா, கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக் கடல்வடி வாவாயே. 106

தானன்றி வேறொன்று மில்லாத பூரணச் சச்சிதா நந்தகுணமாய், ஊனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகு மென்றாலஃ தொக்கின்ற படிகண்டி லேன், நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகை யொக்கு ஞாநங்கள் வெளிகண்டதால், ஆநந்த மிதுபோல வெளியாக வுதியாத வடைவேது குரு நாதனே. 107

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மென்றாலுமே, காரணங்க ளோ ரொன்றி லோரொன்று தெரியுங்க ணக்கன்றி வாராதுகாண், அருமந்த சச்சிதா நந்தச்சு பாவங்க ளாந்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்ச மயமாம்வி ருத்திபே தத்திஞற் பேதங்க ளாமைந்தனே. 108

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத்
தால்வரும்வி ருத்திமூன்றும், ஆமவைகண் மூட
மும் கோரமுஞ் சாந்தமு மபிதாந மாகுமகனே,
எமுறவி ருக்கின்ற சச்சிதா நந்தங்க ளென்
றென்று மொன்றாகிலும், நாமுரைக் கும்விருத்
திப்பிரிவி னுற்சொருப ஞாநாதி பிரிவாகுமே.109

சடமான மூடத்த ருக்கல்லு மண்களிற் சத்
தொன்று மேதோன்றுமால், விடமான காமாதி
கோரத்தி லாநந்தம் விளையாது மற்றவைகளாம்,
திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்சி தாநந்த
மூன்றும்வெளியாம், மடமான மூடங்கள் கோரங்
கள் விடுசாந்த மநமாகி லாநந்தமே. 110

இகமான குருநாத னேசச்சி தாநந்த மெனு
மிலக் கணமறிகிலேன், அகலாத சத்தாவ தேது
சித் தாவதே தாநந்த மேதென்றிடில், மிகுகால
மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறி
தல்சித்தாம், மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மநு
பூதி வாழ்வென்ப தாநந்தமே. 111

நாசச்ச ரீரத்தி ருக்குஞ்ச ரீரிதனை நால்வேத
மாவாக்கியம், நீசச்சி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரி
யர் நீபிரம மாகுமெனினும், மாசற்ற சச்சிதா
நந்தநா னென்னவிவன் மன்னுமநு பவமெங்
ஙனே, கோசப்பு ரங்களையி டித்துத்த கர்க்குமத
குஞ்சரக் குருநாதனே. 112

செங்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெ
னிற் செல்கால மிவனுண்டலோ, கன்மாநு பவ
நரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்து மிவ
னுண்டலோ, உன்மாத யாதநா வுடல்கடவு
ளுடன்மநுட வுடன்மாறி மாறியழியும், தன்மாய
வுடல்கெடினு மிவனிருப் பதுகொண்டு சத்
தென்ப தொக்குமகனே. 113

இருளாக மூடுஞ்சு ழுத்தியிலி ராத்திரியி
லிரவிசுட ரற்றபொழுது, மருளாம லிருளையும்
பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தா
குமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தி
னிற் போராத பிரியமதனல், அருகாத பிரியஞ்சு
கத்தில்வரு மாதலா லாநந்த மாமைந்தனே. 114

அந்தபா நாதிசுக சாதநம தாகையா வார்க்
கும்வெகு பிரியமாகும், இன்னவா ரூந்மாவு
மாநந்த சாதநமெ னக்கருதல் பொருளல்லவே,
சொன்னவாந் மாவையொரு சுகசாத நங்களொடு
சொல்லுவா யாகின்மகனே, உன்னதா நந்தம்வே
றேதநுப விப்பதா ருபயவாந் மாவுமுளவோ. 115

விடயசுக மதில்வருதல் பிரியமாத் திரமாகும்
வெகுபிரிய மாந்மாவிலாம், விடயசுகம் வருபிரிய
மாறிவரு மாந்மாவில் வெகுபிரிய மாறுதுகாண்,
விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா மாந்மாவை
விடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக
போகங்கள் விடுமவனே யவனுல்வி டப்படா
தொருநாளுமே. 116

வேகின்ற கோபங்க ளாலென்னை நான்
கொன்று விடுகிறே னென்றுசிலபேர், சாகின்ற
படியினுற் றன்னையே தான்கொன்று சாவனெ
னல் சங்கையலவே, தேகந்த னைக்கொல்லு மவ
னுல்வி டப்பட்ட தேகமவ னல்லன்மகனே,

ஆகந்த னிற்கோப மலதுதனை யொருநாளு மாங்
மாவெ றுப்பதிலையே. 117

தாகப்ப டும்பொருளி லும்மகன் பிரியமாந்
தநயனிலு முடல்பிரியமாம், ஆகத்தி லும்பிரிய
மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயிராம்,
ஏகப்பி ராணனிலும் வெகுபிரிய மாந்மாவி லிந்த
வாந் மாமுக்கியம், ஊகத்தி ஞற்கௌண மித்தை
கர்த் தாமூன்று மோரொன்றி ல்திகமகனே. 118

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனுன
கெவுணவாந் மாமுக்கியம், விடலாத வுடலம்ப
ரிக்குநா ளுடலான மித்தையாந் மாமுக்கியம், திட
மான நன்மைகதி வேண்டினுற் கர்த்தனுஞ் சீவ
வாந் மாமுக்கியம், சடமாயு முத்தியினின் ஞாந
வாந் மாவான தானேம காமுக்கியம். 119

புலியுமறு கூலமெனி லிட்டமாம் பகையெ
னிற் புதல்வனெனி னும்வெறுப்பாம், உலகிலிரு
வகையுமல் லாதபுல் லாதியிலு தாசீநமாமாதலான்,
மலிநமறு சிந்மயன் பலவயைு மிப்படி மகிழ்ச்சி

யில் விருப்பமிகழான், அலகிலா நந்தவடி வாகு
முன் சொரூபத்தை யாராய்ந்து பார்மைந்தனே.

மாநஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைக
ளைத் தனையென்னிலோ, ஞாநந்தி கழ்ந்தபிர
மாநந்தம் வாசநா நந்தம்விடயா நந்தமென்,றுநந்த
மூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர்சில ரவ்வைந்து
மிதிலடக்கம், யானந்த வகைசொலக் கேண்
மைந்த னேயெட்டு மிஃதின்ன தின்னதெனவே.

போகத்தில் வருசுகம் விடயசுக நித்திரைப்
போதுளது பிரமசுகமாம், மோகத்த நந்தலிற்
சுகம்வாச னைக்சுகமு ழுப்பிரிய மாந்மசுகமாம்,
யோகத்தி லுளதுமுக் கியசுகமு தாசீந முற்றசுக
நிசசுகமதாம், ஏகத்தை நோக்கலத் துவிதசுகம்
வாக்கியமெ ழுந்தசுக ஞாநசுகமே. 122

இவ்வா றுரைசெயுஞ் சுகபே தங்களி னியல்
பா மவைசொல மகனேகேள், ஒவ்வா நநவினி
னுழல்வா னிடர்கெட வுறங்குஞ் சயநம துறுநே
ரம், செவ்வா மநமக முகமா மதிலொளிர் சித்தின்

சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வா றிவனுள மகிழ்வா
மநுபவ மதுதான் விஷயசு காநந்தம். 123

ஈநந் தருசுக விடயந் திரிபுடி யிடரா மென
மந மசையாமல், சேநந் தனதுகு லாயந் தனில்
விழு செயல்போ னித்திரை செறிசீவந், தானந்
தமில்பர னுடனென் றுவனொரு தனையல் லது
பிற நினையாமல், ஆநந் தமயனு மாவன் சுகமிகு
மதுதா னுயர்பிர மாநந்தம். 124

ஆங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல் சுருதிப்
பொருள்விழி துயில்வோர்கள், தாங்குப் மலரணை
நன்று கச்சிலர் சம்பா திப்பது தானாகம், தீங்குந்
நன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந் தெரியா
தமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள் வெளிகளு
மறியா வநுபவ மதனு லதுபிர மாநந்தம். 125

உதவும் புவியினி லொருவன் னநுபவ
மொருவன் மநதினி லுதியாதே, மதியுங் கெடுகிற
துயில்கொண் டாநந்த மயனன் றேசுக முறுகின்
றான், இதுவிஞ் ஞாந மயனுஞ் சிந்தையி னினை

வாய் வந்திட லழகன்றே, சுதைவிண் ணோர்புகழ்
குருவே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீரே.126

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி
நினைவிற் பிறிவறி வினிலில்லை, செய்யுந் நனவினி
லிறுகும் மனதோடு சேருஞ் சின்மய விஞ்ஞானன்,
னையுந் துயர்மன நழுவும் பொழுதுணர் ஞானச் சுக
முணு மானந்தன், பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குள
மொடு பாகும் போலிவர் பிறிவன்றே. 127

ஒன்று கியபிர மானந் தச்சுக மொழிவா
னேன்வெளி வருவானேன், என்றுன் முன்
செய்த கருமம் வெளியினி விழுக்குஞ் சுழுத்தி
விட் டெழுந்தோனும், நன்று யினசுக மகலான்
வெளியிலு நடவான் மறதியும் பெறமாட்டான்,
அன்று மெனவிருந் துறங்குஞ் சிலகண மதுவே
வாதனை யானந்தம். 128

அந்தக் கணமுட லகமென் றிடர்களி லலைந்
தே சுகந்தனை மறந்தேபோம், முந்தைச் செயும்
வினை சுகதுக் கந்தரு மோனந் தருநடு வடிவே

காண்,எந்தப் புருடனு மொருசிந் தையுமற விருந் தே னெனலநு பவமாகும், இந்தப் படிதனு தாசீ நச்சுக மிதுவே நிசமெனு மாநந்தம். 129

நிசமா னதுமுக் கியமோ குடத்துள நீரன் றேவெளி யீரந்தான், வசமா வகங்கா மறைந்தா னிசமது படிந்தான் முக்கிய வகையாகும், திசை யார் திரிசய மறியா தேதுயில் செறியா தேபுட றறிபோல, அசையா தேமதி சமமா கியநிலை யதுதான் முக்கிய வாநந்தம். 130

மநுடன் மநுடகந் தருவன் றேவநன் மாகந் தருவனெண் பிதிரோடே, பனுமா ஜாநர்கள் கரு மத் தேவர்கள் பகர்முக் கியரிந் திரனுசான், கன மார் பிரஜா பதியென் விராட்டுபொன் கர்ப்பப் பிரமனென் றின்னோர்கள், பினவா நந்தங்க ணுரையாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிர மாநந்தம்.

எவனு கிலும்ந்தத் துரியா தீதத்தி லேழாம் பூமியி லிருந்தானேல், அவனு ரதன்சுகன் சிவன் மா லயன்முத லறிவோ ரநுபவ சுகபோதம்,

விவகா ரதிர்சய மிதுவே யநுபவ மெனமுன்
சொல்லிய விவகாரி, உவமா நமுமறி மகனே யவ
ணடி யுதிரும் பொடிகளென் முடிமேலே. 132

இந்தவா றைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்
தைசுக மினிமேற் சொல்வோம், முந்தமா யையுஞ்
சச்சி தாநந்தப் பொருளுமே மொழியும் போதில்,
அந்தமா மத்துவித சுகமாந்ம சுகமிரண்டு மங்கே
சொன்னேம், தொந்தமாற் றியமகனே யின்ன
முனக் கையமுண்டேற் சொல்லு வாயே. 133

குகன்றனையு மெனையுமுல கினையுமீன்
றளித்தருளுங் குருவே கேளீர், புகன்றசச்சி
தாநந்தப் பதங்கடனித் தனியாகிப் பொருள்வே
றுனல், உகண்டமந முறைப்பதெங்ஙன் பரியாய
பதங்களைப்போ லுறவு காணேன், அகண்டமா
யொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட் டியமதுவா யறி
விப்பீரே. 134

குளிரிளகல் வெண்மையென்ற பதங்களினு
னீர்மூன்று கூறு யிற்றே, ஒளிதவநஞ் செம்மை

யென்ற பதங்களா லக்கிநியு மொருமூன் ருமோ,
வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூடமிட ரெனப்
பிரித்து விலக்கி வேதம், எளிதறிய முரண்மொ
ழிந்த சத்தாதி யெனும்பிரம மேகந் தானே. 135

நித்தியம்பூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரப்பிரம
நிதானஞ் சாந்தம், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்
திருக்குக் கூடஸ்தன் சாட்சி போதம், சுத்தமிலக்
கியஞ்சநா தநஞ்சீவன் றத்துவம்விண் சோதி யாந்
மா, முத்தம்விபு சூக்குமமென் றிவ்வண்ணம் விதி
குணங்கண் மொழியும் வேதம். 136

அசலநிரஞ் சநமமிர்த மப்பிரமே யம்விமலம்
வசநா தீதம், அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தர
மகோ சரம கண்டம், அசமநந்த மவிநாசி நிர்க்
குணநிட் களநிரவ யவம நாதி, அசரீர மவிகார
மத்துவித மெனவிலக்கா மநேக முண்டே. 137

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்கணன்
ருய்ச் சேர்ந்தொருமித் தெல்லாங் கூடிச், சொன்
னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டில்லை யொரு

பொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள்,பிங்கபத மாமத
னற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேகம்,
அன்னபொரு ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரண
மா யாவாய் நீயே. 138

நிர்க்குணவத் துவின்குணங்க ளுரைப்பது
தாய் மலடியென நிகரென் றதே, சற்குணனே
வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுர ருண்டோ,
நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம
ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின்
குணங்களன்று பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே. 139

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென
வருகுருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா
மென்சொருப மென்னுளத்தி லிருக்கும் வண்ணம்,
ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண் டார்த்த
மா வறிந்தே னையா, ஊகமுமொத் திடவுரைத்
தாற் பசுமரத்தி லாணிபோ லுறைக்கு நெஞ்சே.

சத்தேசித் தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தா
னற் சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய

லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, ஒத்தேதோன் றியசத்துஞ் சித்துநல்ல சுகமாகு மூகத் துக்கோர், வித்தேயந் நியமாகிற் சடமசத் தாஞ் சுகாநுபவம் விளைந்தி டாதே. 141

வீயாத சத்துமுன்னம் விளங்குவது தன்னு லோ வேறொன் றாலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்தேன் மலடி மைந்தன், பேயாகா ரியஞ்செய்யுமோ சத்தெனவிப் படியதை யும் பிரித்துச் சொன்னால், ஓயாத வவத்தையாங் குதர்க்கவிகற் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே. 142

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லநுபவமுங் கேள்சுழுத்திச் சுகவா நந்தம், மிருதிவடி வாதவி லவ் வாநந்த மேயறிவாம் வேறங் கில்லை, கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீ யிருந்திருந்தைக் காண் கின் றாயே, இருதயத்திப் படிநோக்கி யேகபரி பூரணமா யிருந்தி டாயே. 143

பலகலையு முணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடி யிவ னுமநு பவம்வி டாமல், பலமலரின் மதுப்போலே

சச்சிதா நந்தமொன்ரும் பரமார்த் தத்தைப், பல
பொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்
துப் பார்த்த போது,பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்
களெலாந் தோன்றுமொரு படமா ளுனே. 144

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிதுவே
விநோதமின்றி யினிவே றுண்டோ, அதையு
ரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பதன்ரே ஞானி
களுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமுமே
ழாம் பூமியுமுக் கியமா மென்ற,பதமுமதின் வகை
யுமெனக் கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம்
பணித்தி டீரே. 145

வினவுமிடத் தஞ்ஞாந பூமிகளேழ் ஞாநபூ
மிகளே ழென்பார், இனியவற்று ளஞ்ஞாந பூமிக
ளே ழையுமுந்தி யியம்பக் கேளாய், தனிவித்துச்
சாக்கிரஞ்சாக் கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக் கிரத்தைச்
சார்ந்த, கநவுகநாக் கநவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தியென்
றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். 146

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திர
மதுதான் முதல்வித் தாகும், இந்தவறி விற்பண்

டில் லாவகந்தை முளைபோலா மிதுந நாவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாந நாவாம், நந்துமகங் கொடுநநவின் மநோ ராச்சி யஞ்செயலே நநாக்க நாவே. 147

உண்டுறங்கி மநோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பநமெனும்பே ருடைய தாகும்,பண்டுகநாக் கண்டு மறந் ததைமீண்டு நினைப்பதுசொப் பநந நாவாம், மண்டுமிருண் மூடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞாந வகைகள் சொன்னோம், விண்டுநிறை முத்திதரு ஞாநபூ மிகளேழும் விளம்பக் கேளாய். 148

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சைவிசா ரணை யிரண்டாம் பூமி யாகும், நலதநுமா நசிமூன்றும் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம் பூமி, சொலுமசம்சத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப் பேரும்,மலிநமறு மகனேயைந் தாறேழு பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர். 149

தூர்ச்சங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞாநம் விரும்பு வது சுபேச்சை யாகும், நற்சங்க மொழிவினவி

ஞானநூல் பழகல்விசா ரணையா நம்பி, முற்சங்க வேட்ணைகள் விடற நுமா நசியிந்த மூன்றி ஞலும், சற்சங்க மநதிலுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்தி தானே. 150

தத்துவத்தின் மநமுறைத்து மித்தையெலா மறத்தலசம் சத்தியாகும்,அத்துவிதா நந்தம்வருந் திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபா வனைய தாகும், வத்து நிலை யிருந்தபடி யிருந்தமௌன நசுபாவந் துரிய மாகும், இத்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தப்பத மென் றதுவுங் கேளாய். 151

முற்புவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா மூன்றற் கப்பால், சொற்பநமா மதுவு மெள்ள நழுவுமைந்தாம் பூமியே சுழுத்தி யாகும், அற்புதமாஞ் சுகாநுபவ மிகுமாறும் புவிதுரிய மதற்கப் பாலோர், கற்பனையி லாதவிட மதீத மென்று மௌநமாக் காட்டும் வேதம். 152

துரியநிலந் தனைத்துரியா தீதமெனின் மயக் கமென்று கருதி மேலோர், அரியதொரு விதேக

முத்தி யதீதமென்பா ரதுகணக்கி லாறும்பூமி, மருவுசுழுத் தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென் பதுநீ மநத்திற் கொள்வாய், பெருமைதரு ஞாநபூ மியின்விகற்ப மின்னமுண்டு பேசக் கேளாய்.

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பி யாசிகளா முத்த ரல்லர்,பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட் டனெனுஞ் சீவந்முத்தர் பேத மாகும், சொன்ன நடுப் பூமிவந்த ஞாநிகளே பிரமவித்தாந் தூய முத் தர், இன்னமுமப் பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான்சொல் வேனே. 154

நாலாம்பூ மியில்வருமுன் மூன்றுபூ மியு மடைந்து நடந்து மாண்டோர், மேலான பத மடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ளவந்து வீடு சேர் வார், மாலான பவத்தில்விழார் முதற்பூமி கிடைப் பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே. 155

இப்புவியி லிஞ்ஞாந பூமியொன்றி லிரண்டி லடைந் திருந்தா ராஞல், அப்புருடர் மிலேச்சரா

கிலுமுத்தர் குருபாதத் தாணை மெய்யே, தப்புரை யென் றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீ சங்கி யாதே, செப்புமொழி வழிதிடமா யகம்பிரம மென் றிருந்து தெளிந்தி டாயே. 156

பொல்லாத ம்லேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞான பூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெ னைத் தண்டுலமாக் கியகுருவே நீர்சொன் னீரே, இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியா சம்புகுந்தே காங்கி யானோர், அல்லாமன் முத்திபெறு ரென்று சிலர் சொலுமயக்க மகற்று வீரே. 157

சிட்டர்புகழ் மகனேநீ சங்கித்த சங்கைநன்று தெரியக் கேளாய், கட்டழியுந் துறவுநால் வகை யாகு மவைகளுக்கங் காகும் பேர்கள், பட்டதுயர் கெடுங்குடீ சகம்வெகூ தகமம்சம் பரம வம்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகங்கா ரணமன்றி வேட மன்றே. 158

மந்தமுந்தீ விரமுந்தீ விரதரமு மெனமூன்று வகைவி ராகம், வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்

பத்தை வெறுத்துவரும் விராக மந்தம், இந்தவுடலளவுமனே தநம்வேண்டா மெனவிடறீ விரமென்பார்கள், அந்தணனூர் மித்தையென விடலதுதீவிரதரமா மறிந்தி டாயே. 159

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்கஞொன்றும் பலித்தி டாதே, தீவிரத்திற் குடீசகமும் வெகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்க ளுண்டாம், தாவிநடந் திடத்திடமி லாதவர்க்குக் குடீசகமுஞ் சகங்க ளெங்கும், மேவிநடந் திடத்திடமுள் ளவர்க்குவெகூ தகமுமென விதித்தார் மேலோர்.

இருவகைதீ விரதரத்து மம்சனென்றும் பரமாம்ச னென்றுஞ் சொல்வர், வருமம்ச னுக்கு முத்தி சத்தியலோ கத்தன்றி வாரா தென்பார், பரமாம்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தாற் பலிக்கு மென்பார், திரமருவும் பரமாம்சன் ருனுமிரு வகையாகச் செப்பக் கேளாய். 161

சிஞ்ஞாசு ஞானவா னென்றிரண்டு பேர்களவரிற்சிஞ் ஞாசு, மெய்ஞ்ஞாந பூமியின்முன் மூன்

றபூமிபுணடக்கும் விவேகி யானேன், சுஞ்ஞாந
வானென்போன் சீவன்முத்தி யடைந்திருக்குந்
தூய மேலோன், அஞ்ஞாந மகலுமந்தச் சிஞ்ஞாசு
மிருவகையா மதுவுங் கேளாய். 162

பந்தமனை துறந்துசில ரதிதிகளா யிருந்த
டைவர் பரம ஞாநம், அந்தணர்மன் னவர்வணிகர்
சூத்திரரா யிருந்துசில ரடைவர் ஞாநம், இந்த
வகைச் சாத்திரத்து முலகத்து நடப்பதுகண்
டிருந்து மைந்தா, சிந்தனையின் மயக்கமென்னே
சுருதியுத்தி, யநுபவத்தாற் றெளிந்தி டாயே. 163

பிறந்ததுண் டாகு லன்றோ பிறகுசா வது
தா னுண்டாம், பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிர
மமா வதுவு நானே, பிறந்தது நானென் றாகிற்
பிரமமன் றந்த நானே, பிறந்தது மிறந்த தற்ற
பிரமமா நானே நானே. 164

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே
னென்றால், நானென்ப தேது பின்னை நம்மு
டைப் புந்தி யென்னில், தானது மயக்கந் தன்

னிற் சாகுமே சாவா தாகி, நானென நிறைந்தி
ருந்த ஞானமா நானே நானே. 165

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலனென் றுயேல், அறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி
லானந்த மதுவேயாகும், குறைந்தற் காநந் தந்
தான் குவலயந் தன்னி லில்லை, நிறைந்ததே யிந்த
வாந்மா நிதாநமிவ் வறிவு தானே. 166

மநத்தினு லெண்ணித் தானே வந்ததிவ்
வுலக மாகும், நினைத்திடி லநேக லோக நிற்பதவ்
வறிவி லன்றே, அனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு
மந்தமற் றறிவி தாமென், றெனைத்தனி விசாரித்
திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னுனே. 167

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யாநந்த மநுப
விக்க, எந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது
தெரியு மென்னில், இந்தமூன் றவஸ்தை தம்மு
ளெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில், அந்தவா றிருந்து
நீயு மாநந்த மடைய லாமே. 168

வாதநா வசத்தி ஞலே வருகிற விருத்தி
யெல்லாம், எதினு லடக்க லாகு மென்றுதான்
விசாரஞ் செய்யில், போதமா மிராசன் ருனுய்ப்
புந்தியைம் புலன்க ளெல்லாம், தாதரா யிருக்கப்
பெற்ருற் சகலமு மடங்குந் தானே. 169

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விநோதமாம்
யோகத் தாலே, அருத்திபோ லூது மூச்சைச்
சுகமுட னடக்கி நிற்கும், கருத்ததற் கில்லை
யென்னிற் காரண சரீர மாகிப், பெருத்ததோ
ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

காரண சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வா
றென் ருேதில், ஆரணம் பொய்சொல் லாதே
யதன்பொரு ளகத்தி லுய்த்துப், பூரண மாகு
மென்மேற் புவநங்க டோற்ற மென்று, தாரணை
வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே. 171

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலால் விவகா
ரத்தில், எப்படி கூடு மென்னி லென்னைவிட்
டொன்று மில்லை, இப்படி கண்டவெல்லா மென்

மய மென்க நாப்போல், கற்பித மென்று தானே
காண்கின்ற சித்து நானே. 172

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற
வாதி ருந்தால். எத்தனை யெண்ணி னாலு மேது
செய் தாலு மென்ன, நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு
நிற்கின்ற கநாவே போல, அத்தனை யும்பொய்
தானே யாநந்த வடிவு நானே. 173

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னநேக
சந்மம், ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை
யெலாம்ப் போது, கானலில் வெள்ளம் போலக்
கண்டுசற் குருவி னாலே, நானென வென்னைத்
தானே நம்பியீ டேறி னேனே. 174

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னேதுபாக்
கியமோ காணேன், நன்னிலந் தனிலெ ழுந்த
நாரணன் கிருபை யாலே, தந்நிய னேனே னுத்
தரீயத்தை வீசு கின்றேன், தந்நிய னின்னு
நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன். 175

தத்துவ ஞானம் வந்த சந்தோட வதிச யத்
தால், நித்தமா டுவன்கா ணென்ற நிலைமுன்ன
மேய றிந்த, சத்திய மதனு லன்றோ தாண்டவா
வென்ற ழைத்தார், அத்தனை மகிமை யுள்ளோ
ரன்னையும் பிதாவுந் தாமே. 176

வந்ததோ ரிவ்வா நந்த மகிழ்ச்சியா ருடன்
சொல் வேன்யான், சிந்தையி லெழுந்து பொங்கிச்
செகமெலா நிறைந்து தேங்கி, அந்தமில் லாத
தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த, மந்திர மருளு
மீசன் மலரடி வணங்கி னேனே, 177

வித்தியா நந்த மிந்த விதமென விளம்பி
ஞேமே, பத்தியா லிந்த நூலைப் பார்த்தது
பவித்த பேர்கள், நித்திய தரும நிட்டை நிலை
தனை யறிந்து சீவந், முத்தியை யடைந்தி ருந்த
முனிவர ராகு வாரே. 178

ஆரணப் பொருளாம் வித்தி யாநந்தம்
விளங்க வேதும், காரணங் குறைவி லாமற் கை
வல்ய நவநீ தத்தைப்,பூரண மாக்கவேண்டிப் பூர்

வமா நன்னி லத்தில், நாரண குருந மக்கு நவின்
றனர் யோகில் வந்தே. 179

குலவுசற் குருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலை
மேற் கொண்டால், உலகினிற் றீர்த்த மெல்லா
முற்றபே றடைவார் போல, நலமையா குங்கை
வல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர், பலகலை ஞாந
நூல்கள் படித்தஞா நிகளாய் வாழ்வார். 180

சந்தேகந் தெளிதற் படலம் முற்றிற்று.

கைவல்ய நவநீதம் முற்றுப் பெற்றது.

படலம் இரண்டிற்குச் செய்யுள் 281.

பாயிரச் செய்யுள் 7, மொத்தம் செய்யுள் 288

சர்வஞ் சிந் மயம்.

கைவல்ய நவநீதச் செய்யுள் 288 முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகமெனு	47	அங்நபா	73
அக்கினிக	29	அப்படி யிரு	91
அசத்திலெ	69	அரவன்று	16
அசலநிர	80	அரிதாகு	31
அச்சு வத்த	54	அரியமெய்ஞ்	33
அடங்கிய	8	அருவ மாகு	66
அதனையி	66	அருளுமை	61
அதுதானெ	11	அழிவி லாத	52
அத்தியா ரோ	10	அழுக்கொடு	12
அநக மை	50	அளிமக னெ	27
அநுபவா	27	அறியாத ம	20
அந்தக் கண	77	அறிவுக்கு ம	24
அந்தமு நடு	4	அறுசுவை	43
அந்தவா றி	90	அன்னதன்	7

ஆகமப் பிர.	36	இந்தமா யை	19
ஆடவர்	44	இந்தவா றைந்	79
ஆதாரம்	17	இப்படிப்	11
ஆதிமுக் கு	13	இப்புவியி	86
ஆரணப்	93	இம்பரின	19
ஆரோப	10	இராசத	13
ஆர்க்குங்	68	இருவகை	88
ஆனபாவி	51	இருளாக	72
ஆனபின்	6	இலக்க மா	50
ஆனு லேயா	45	இல்லே யாகி	67
இகமான	71	இவனதி	6
இக்குணங்	12	இவனயன்	48
இங்கு மப்படி	58	இவ்வா றுரை	75
இதயமொத்த	83	இவ்வுடன்	14
இதுநினக்	20	இன்னது தே	9
இந்தச்சீவ	54	இன்னவகை	80
இந்த ஞாநக்	55	இன்ன வாற	57
இந்த நிச்ச	64	ஈசர் காரிய	53
இந்தநீ	24	ஈசனுக் கிது	12

ஈசனுமா	47	என்னபுண்	92
ஈனந்தரு	76	என்னுடைய	3
ஈன்றளித்	3	என்னைத்தா	9
உண்டுறங்கி	84	ஏகமாய்	40
உதவும் புவி	76	ஏமமா யா	13
உத்தம வெரு	11	ஐந்துபூ தமு	14
உத்தம குரு	46	ஐயனே யெ	27
உருக்கிய தரா	38	ஐயா கேளீர்	45
உருவங்க ளிர	70	ஒருவழி யி	11
உலக மான	60	ஒன்ருகிய	77
உன்முகம்	38	ஒன்று கேண்	55
எத்தனை நா	29	ஓய்ந்தக நா	45
எரிகின்ற	38	கங்கையிற்	25
எல்லாங்கண்	23	கடநீரின்	26
எல்லாச் சீவ	47	கடமெனு	33
எவருடை	3	கண்ட றிந்	62
எவ்ணுகிலு	78	கரணமா	22
எனவுரைத்	36	கருதுமநோ	39
என்ம நந்	52	கருப்பை மு	67

களங்கமற்	40	சட்டிகுட	47
கள்ளூ மூனு	59	சத்தி சத்தனே	67
கற்பனே வந்த	15	சத்தேசித்	81
காமமா திக	30	சத்தொடுசித்	22
காம்யத்த	49	சந்ததம் பூ	35
காரண சரீர	91	சமந்தமம்	5
காரியங்களுஞ்	67	சருவ முத்	62
கானனீர்	34	சாதந மின்	6
கிளர்மக	44	சிஞ்ஞாசு	88
குகன்றனே	79	கிட்டார்புகழ்	87
குரவர்சி கா	44	சிட்டனிவ்	28
குலவுசற்	94	சித்துநா	92
குளிரிளக	79	சிரவணப்	5
கெடலான	74	சிவசொரூப	49
கேவல நிலே	18	சிறந்த நன்	52
கைதவங்களே	51	சீரிய வீச	15
சகமதி லி	17	சீவ பேத	51
சடம தாகிய	63	சீவந் முத்	32
சடமான	71	சுத்தமாஞ்	41

சுத்தியில்	19	தத்துவமெ	26
சுருதியுத்தி	82	தத்துவ வரு	29
சுழுத்தியி	18	தத்துவ விசார	20
சூக்கும ச	14	தர்ப்ப ணத்தி	57
செய்கையு	43	தன்பதி யல்	37
செங்மாந்த	72	தன்னையுக்	8
சென்றது	31	தாகப் படும்	74
சொரூப ஞா	60	தாமதமி ரா	71
சொற்பரு	65	தாலத்தின்	10
சொல்லிய	33	தானன்றி	70
சொன்னது	7	தானிகர்	17
ஞாநங் கார	69	திகழ்ந்த வீ	53
ஞாநமார்	30	திகழு மண்	59
தசபுமான்	21	தீராய்	30
தஞ்சமாங்	26	துரியநிலக்	85
தடத்துநீர்	48	துருத்தி மா	61
தடையெவை	28	துர்ச்சங்க	84
தத்துவ ஞா	93	துளங்கு த	57
தத்துவத்தின்	85	தூங்குஞ் சுக	76

தூடண தம	16	நானென்ற	89
தூலசூட் சும	23	நிசமா னது	78
தூலமே	15	நித்தியம்பூ	80
தெரிதரு ம	46	நித்திய வநி	5
தேகத்த னல	42	நிர்க்குண	81
தேகமல்லா	9	நிறைந்தவா	90
தொடர்பவ	7	நீநானென்	28
தோற்ற-தன்னி	13	நெய்யும்	77
தோற்ற-தானு	18	பங்க யாசநன்	65
நநவுகண்	9	பஞ்சகோ ச	23
நரரின் ம	48	பஞ்சினை யூழி	32
நரர்குழி ப	35	படமுநூ லு	16
நலமெய் யை	54	படர்ந்தவே	4
நல்லவ னே	46	பத்தி யும்வ	56
நற்கருத் துடை	35	பந்தமனை து	89
நன்மையா	58	பலகலையு	82
நாசச்ச ரீ	72	பன்னிய	26
நாலாம்பூ மி	86	பாவிமந்த	88
நானென்ன வு	92	பிரமஞா நிக	32

பிரமபா வனை	29	போக மாரு	59
பிரமமாந் த	19	போன சங்மங்க	56
பிரமரூ பத்தை	63	மதுரமாங்	24
பிறந்த துண்	89	மதுவி றைச்சி	60
பிறிவதெப்	22	மநதுசத்	40
பின்னைமூ வ	31	மநத்தினு	90
புண்ணிய	21	மநநாசஞ்	41
புலவர்புகழ்	84	மநுடன்	78
புலியுமநு	74	மந்தமுந்தீ	87
பூச்சிய வீச	21	மந்திர மூர்த்தி	36
பூரிக் குங்கந	69	மரங்கள்	15
பூன்றமா	17	மலடி மை	64
பேதகர் மத்	31	மற்றைமுப்	36
பேதமா னது	25	மனைக்குள்	58
பொய்யை மெய்	65	மனைவி லங்	55
பொல்லாத	87	மாயை யென்பதே	66
பொறுமை	33	மாயையென்பது	64
பொன்னில	3	மாநஞ்சி	75
போகத்தில்	75	முத்தனை வேங்	4

முத்தி நல்	49	வாயுத் தம்பந	68
முந்தவகண்	83	வாராயென்	8
முந்திய சங்	37	விடயசுக	73
முற்புவிழுன்	85	விண்ணென்	21
முன்புக றச	23	வித்தியா நந்த	94
முன்னிலங்க	86	விருத்திக	91
மூவ ராம்பர	53	விருத்திஞா	61
மெய்யுங்	43	விருத்தியும்	31
மேவு மண்	69	விவகார வே	42
மோகவிருள்	81	வினவும்டத்	83
யோகஞா	50	வீட தாம்பரி	63
வகுத்தகர்	62	வீயாத சத்து	83
வஞ்சகம்	39	வேகின்ற	73
வட நூல்வல்	25	வேட மாறிய	56
வணங்கினின்	6		
வந்ததோ	93	ஆகச் செய்யுள்	288
வாக்கி யந்தன	37		
வாதநா வசத்	91		

கைவல்ய நவநீதக்
கவி 288க்குத் தலைப்புக் கவி 5.

பதி னான்கு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்

1. நிலபொன்னி ஈன்றளி எவருடைய என்னுடை அந்தமு படர்ந்த முத்த-நித்தியச மந்தசிர வணசாத இவனதி ஆனபி வணங்கி அன்ன, தல தொடர் சொன்னஅட வாராய்தன் னைஎன்னை இன்னது தேக நநவு-தாலஅத் ஆரோப இப்பஅது உத்தம ஒருவஇக் குணா சனுக், அலஅழுக் ஏமமாய் தோற்றமாம் ஆதிமுக் இராசஇவ் வுடன்சூக் கும-ஐந்துபூ தூலசீ ரியவீ மரங்கள்கற் பனைஅரவ படமு தூட, சூலதாணி பூன்றமா ஆதார சகம்கேவ தோற்றசு ழுத்தி யிற்பி-சுத்தி இம் பரிஇந்த பிரமமா தத்துவ இதுநிஅறி யாத புண்ணி.

2. என்னுதச விண்பூச்சி பிறிவகர ணமா சத்தொ பஞ்சகோ முன்பு தூல-எல்லாங்கண் அறிவுக்கு மதுரமாம் இந்தநீ பேதவட நூல்கங் கையில், நின்னுபன் னியதத்து கடதஞ்ச அநுப வா அறிமகன் ஐய சிட்டன்-நீநான்த டையெவை

அக்கிநி பிரமபா தத்துளத் தனைஞா நமார், சின்னு தீ ரர்காம பேதகர் சென்றது பின்னைஅரி பிரம ஞாநி-சீவன்முத் பஞ்சினை பொறுமைஅரி கட மெனும் சொல்லிய கான னீராம், மன்னுசந் தேகந்தெ ளியநரர் நற்கருத் சந்ததம் புருடன் எனவு-மந்திர ஆகம மற்றைமு வாக்கிய தன்பதி யல்லா முந்திய.

3. நன்உன்உ ருக்கிய எரிகின்ற விருத்தி வஞ் சககருது மநது சத்து - களங்கமற்(ற) ஏக மாய் மநநாச சுத்தமாம் விவகார தேக செய்கை, தேன்அறு சுவைமெய்யும் ஆடவர் குரவர்சி கிளர் ஐயா ஓய்ந்த ஆனல் - தெரிதஉத் தமநல்ல ஈசன் எல் லாஅகமெ சட்டிகு இவன்த டத்து, என் நரர் முத்திசிவ காமிஅந கயோகஇ லக்கம்கை தவசீவ ஆன - என்மநம் அழிவிலா சிறந்ததிகழ் மூவராம் ஈசர்கா அச்சு இந்த, இன்நலமெய் மனைவில ஒன்றுகேள் இந்தஞா போனசந் பத்தி வேடம் - இன்னவா துளங்குதர் தர்ப்பண இங்கு மனை நன்மைதிந போக மாரு.

4. சருகள்ளு மதுஉலக சொரூபஞா
துருத்திஅருள் விருத்திஞா வகுத்த கண்ட-சருவ
சட பிரமரூ வீடதாம் இந்தமல மாயைபங்கயா
சொற்ப பொய்யை; வருமாயை அதனைஅரு
காரியஞ் சத்திசத் இல்லையா கருப்பை ஆர்க்குங்-
வாயுத்தம் பநம்மேவு பூரிக்கும் ஞாநங்கா அசத்
தில்தா னன்றி உருவம், வேருதாம சடமான
இகமான நாசச்செந் மாந்தஇருள் அந்ந விடய-
வேகின்ற தாகப்ப கெடலான புலியுமறு மாநஞ்சி
போகத்(து) இவ்வா, இருஈனக் தூங்(கு)உதவும்
நெய்யும்ஒன் றுஅந்த நிசமான மநுடன் எவனு-
இந்தவா குகன்றனை குளிரிளகல் நித்தியம் அசல
இன் னவநிர்க்கு ணவத்து.

5. முனிமோக சத்தேசித் வீயாத சுருதியுக்
பலகலை இதய வினவு-முந்தவக உண்டுபுல வர்
புகழ் தூர்ச்சங்க தத்துவ முற்பு துரிய, இனி
முன்னி நாலாம்பூ இப்புவிபொல் லாசிட்டர்
மந்தமும் பாவி இருவ-சிஞ்ஞாசு பந்தம பிறந்தநா

னென்றநிறை மநத்தினு அந்த வாறி, தனிவாத
விருத்திகள் காரண அப்படி சித்துநான் நானெ
என்ன-தத்துவ வந்ததோர் வித்தியா ஆரண
குலவுசற் குருவி என்ற, கனிவான கைவல்ய
நவநீத நூற்றலை புக்கவி முச்ச தத்துக்-கழிவு
பன்னி னிரண்டுட னுரிமையாய்க் கருதுவோர்
கைவல்ய மடைகு வாரே.

இராம நாத புரம் ஜில்லா, திருப் பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள் பதிப்பித்தன.

1.	வேதாந்த சாஸ்திர-ரத்நாவலி 9 சேர்ந்தது.	3—0
2.	விவேக சூடாமணி-அஞ்ஞ வதைப் பரணி.	1—0
3.	பஞ்ச தசி கவி 800.	0–10
4.	கீதாத் திரயம் (கவி 1430) மூன்று கீதை சேர்ந்தது.	1—4
5.	விசார சாகரம் வசநம்.	2—4
6.	வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜூஷா வசநம்.	2—8
7.	கதா சரித் சாகரம் வசநம்.	2—4
8.	சீடாசாரம்-பால போதிநி உரை.	0—8
9.	மஹா ராஜத் துறவு-மநப் பிரசாதிநி உரை.	1—0
10.	வைராக்ய தீபம்-பத வுரை பொழிப் புரை.	0—8
11.	கைவல்ய நவநீதம் கவி 288.	0—9
12.	வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம் வசநம்.	0—8
13.	வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி வசநம்.	0—8
14.	நைஷ்க் கர்ம்ய சித்தி—வசநம்.	0—8

15-	ஹரிமீடே-ஹரி தத்வ முக்தாவலி.	0-12
16.	திருக் களர் வீர சேகர ஞாந தேசிக சரிதம்.	1—0
17.	வேதாந்த பரிபாஷை வசநம்.	0—7
18.	ஸ்வாராஜ்ய சித்தி வசநம்.	0—4
19.	மண்டல பிராமண உபநிஷத்—ராஜ யோக பாஷ்யம்.	0—4
20.	பக்தி சதகத் தோத்திர உரை.	0—3
21.	வேதாந்த சஞ்ஞா வசநம்.	0—2
22.	தாந்திரிக த்வைத சைவ கண்டநம்.	1—0
23.	ஸ்தோத்திர ரச மஞ்சரி கவி 100.	0—4
24.	அத்வைதிகட்கும், அதிஷ்டாநத்தி விருப்பவர்கட்கும் ஓர் அறிக்கை.	0—2
25.	வட நாட்டில் ஹரித்துவாரக் கும்ப மேளாவும், தென் னாட்டில் சாதுக்கள் மேளாவும்.	0—2
26.	சாது சங்க நிறுவல் விழாக் கூட்ட வைபவம்.	0—2
27.	கீதா சாரத் தாலாட்டு-லகு சந்திரிகை உரை.	0-12
28.	பக்தி சதகம் பத வுரை பொழிப் புரை.	0-12
29.	வாசிட்டம் கவி 2055.	2—4